AMERIKANSKI SLOVENEC

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

ŠTEVILKA 67. JOLIET, ILLINOIS, 8. SEPTEMBRA 1913. LETNIK XXII.

Zura Mary 25. mar. 1914
6755 Plummer St.

VELIK POŽAR V HOT SPRINGSU, ARK.

Mnogo hotelov in najlepših stanovališč v cvetočem mestu je do tal zgorelo.

$10,000,000 GMOTNE ŠKODE.

Požarna bramba iz Little Rocka dospela na posebnem vlaku.

Hot Springs, Ark., 5. sept. — Požar, ki je razsajal po vsem vzhodnem in zapadnem delu mesta danes popoludne, je razdejal na stotine trgovinskih in stanovalnih poslopij ter opustošil okraj sedem do deset blokov širok in deset do petnajst blokov dolg ter še divjal neukrotno ob 9. uri nocoj z le malim upanjem na omejitev.

Piš s hitrostjo trideset do štirideset milj na uro je podpihoval plamene, in požarni brambi iz Hot Springsa in Little Rocka — zadnja je prihitela v to mesto na posebnih vlakih — nista mogli mnogo opraviti proti besnečim plamenom.

Ob 10. uri nocoj je bilo videti, da se požar, ki je lomastil po vzhodnem delu mesta neukročen, sam ustavi ob vznožju West Mountaina, ko razdene večji del južnega stanovalnega okraja v Hot Springsu.

Gmotno škodo cenijo od $6,000,000 do $10,000,000.

Po brzojavkah iz Little Rocka, pride guverner George W. Hays v to mesto. Naznanil je, da takoj pošlje miličarje na obhodno stražo po zgorelem okraju in razglasi vojno pravo, če bo treba.

Požar je nastal v naselbini črncev, ležeči ob Church cesti, ob treh popoludne in se je razširjal z neverjetno hitrostjo proti jugu in vzhodu. Več lesenih hiš, suhih kakor vžigalo vsled dolgotrajne suše, so požrešni plameni najprej uničili, da so se potem obrnili proti bližnjim tovarnam in končno proti bogatejšemu hotelskemu in stanovalnemu okraju.

Med razdejanimi poslopji se nahajajo mestna elektrarna, sodišče, Park-, Jefferson-, Princess- in Moody-hotel, mestna visoka šola, kolodvor in delavnice Iron Mountain-železnice, Ozark Sanitorium, People's Laundry, Crystal Theatre in Bijou Rink; razun tega nekatera najlepša stanovalna poslopja v mestu.

Vsled požara je 2,500 ljudi brez strehe.

Preiskava odrejena.

Chicago, Ill., 4. sept. — Zavezno oblastvo je bilo naprošeno, preiskati poslovne načine družbe "United States Colonization Co.", ki ima svoj urad v McCormickovem poslopju. Omenjena družba se bavi s prodajo zemlje v Floridi in išče baje svoje odjemavce predvsem med novodošlimi inostranci, ki še ne poznajo tukajšnjih razmer.

Tožitelj v slučaju je odvetnik Geo. W. Rugby, zastopnik osmerih Rusov, ki jih je U. S. Colonization Co. sramotno ociganila. Družba jim je baje prodala zemlje v Floridi, ki ni baje niti približno vredna cene, katero so morali plačati zanjo; tudi Rusom navedeni podatki o rodovitnosti in plodovitosti zemlje baje nikakor ne odgovarjajo resnici. Ker je družba razpošiljala okrožnice po pošti, v katerih je slikala namišljene prednosti zemlje v živih barvah — med drugim obljubljala trojno žetev — bo prejkone tožena zaradi uporabe pošte v pospeševanje sleparstev. Več poštnih nadzornikov bo imelo oko posebno obrnjeno na to stvar in v slučaju, da se najdejo obtežilna dokazila, nastopijo proti družbi sodnim potom.

Uradniki družbe, ki je z omenjenim zemljiškim sleparstvom našla baje mnogoštevilnih žrtev, so: W. D. Storer, predsednik; Hiram White, podpredsednik; James McLaughlin, tajnik; George D. Eggabroad, blagajnik, in G. H. Haas, poslovodja.

Thaw in Jerome.

Coaticook, Que., 7. sept. — Če ne bo v sedanjem sporedu nobene izpremembe, pride jutri popoludne W. F. Jerome, posebni pomožni generalni pravdnik in glavni zastopnik na izročitev Harry K. Thawa naperjenih prizadev newyorških državnih oblastev, pred okrožnega policijskega sodnika Mulveno, da se bo zagovarjal proti obtožbi, da je javno igral poker za denar.

Coaticook, Que., 7. sept. — Do poznega večera ni bilo nobenih odredb iz ministrstva notranjih stvari v Ottawi glede prevoza Harry K. Thawa v Montreal. Zato ni znano, ali se Thaw sploh prepelje pred dnem 15. septembra, ko se ima pričeti habeascorpus-postopanje. Tukajšnji stan priselitvenega urada je udoben in uradniki oblastva zagotavljajo, da ostane Thaw morda do zadnjega trenotka v Coaticooku.

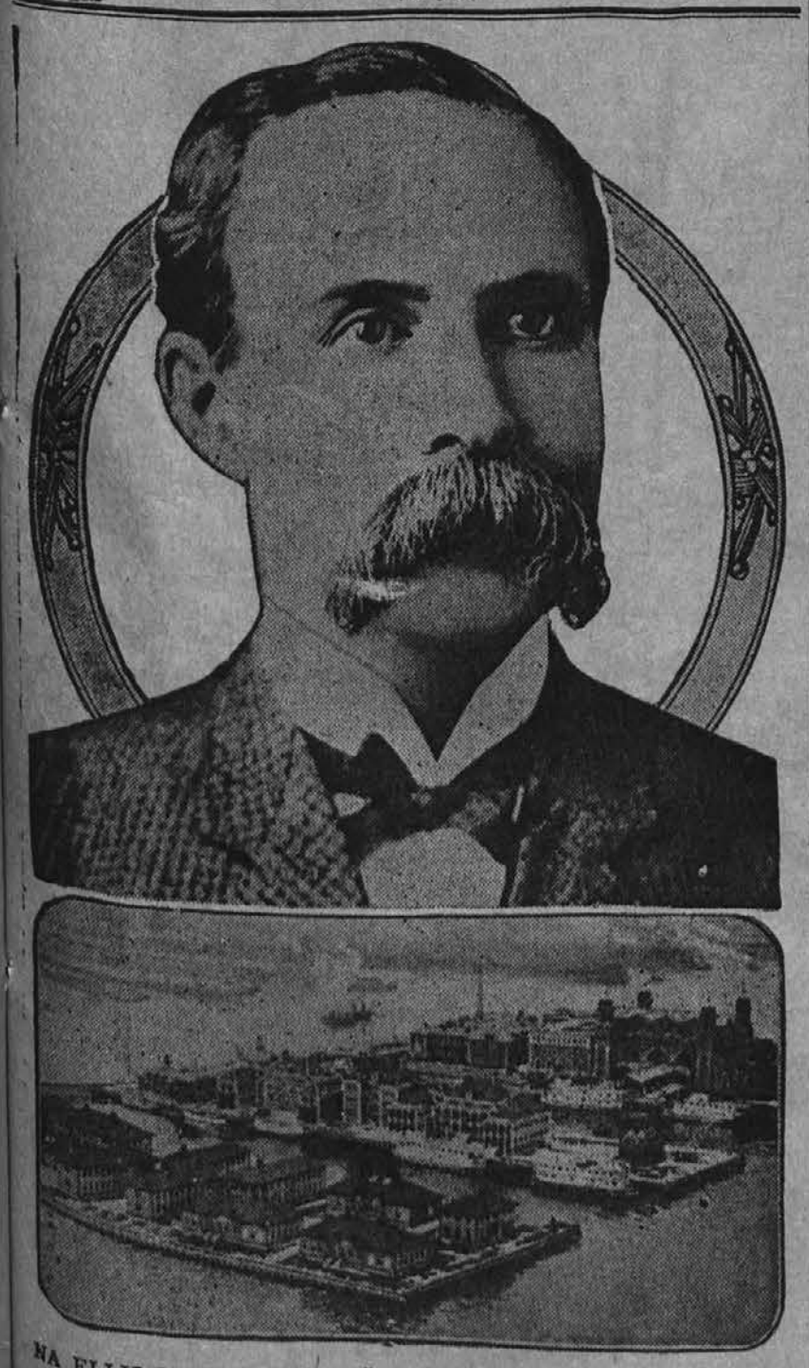

NA ELLIS ISLANDU SE VRŠI PREISKAVA VSLED PRITOŽB O SLABI HRANI.

Če so trditve urada za občinsko preiskavo v mestu New Yorku resnične, potem dobiva slabo hrano na stotisoče priseljencev, ki se izkrcajo vsako leto na Ellis Islandu v newyorški luki. Njihov prvi okus ameriških stvari ni tak, kakor bi moral biti. Pritožbe pravijo, da se rabijo za priseljence pokvarjene ribe in nagnilo meso in slabo sirovo maslo. Delavski tajnik Wilson je odredil preiskavo in Z. D. priselitveni komisar Andrew Caminetti je pozval več priselitvenih uradnikov, da mu pomorejo v preiskavi. Tukaj je videti slika komisarja Caminettija in odzgornji pogled na Ellis Island iz zrakoplova.

BLAZEN UČITELJ USMRTIL 16 OSEB.

Morivec svoje žene in četverih otrok ustrelil v besnem boju več vaščanov.

MUEHLHAUSEN NA NEMŠKEM.

Zločinstva izvršil baje iz maščevanja radi nasprotstev.

Muehlhausen, Badensko, Nemčija, 5. sept. — Blazen učitelj, imenoma Wagner, ki je umoril svojo soprogo in četvere otroke v Degerlochu včeraj, je snoči zažgal vas Muehlhausen na četverih mestih. Vaščanje so se zbrali, da primejo požigavca, a ta se jim je zoperstavil s strelnim orožjem. Pričelo se je z obeh strani streljanje, med katerim je bilo osem oseb usmrčenih in dvajset ranjenih.

Blazni morivec se je zatekel v neki hlev, kjer je ustrelil vso živino. Končno je bil premagan, ko je izstrelil vseh 250 patron, s katerimi se je bil založil. Razgorčeni vaščanje so si ohladili svojo jezo nad njim s tem, da so ga s krepelci in vilami tako obdelali, da prejkone umre za poškodbami.

Ko je dospel Wagner snoči pozno v Muehlhausen, ni nihče slutil, da je v vasi ubežen morivec. Šele ko so se pripetili divji prizori, se je podala policija v Degerloch, kjer je deloval Wagner kot učitelj, in je našla tam v njegovem stanovanju umorjeno soprogo in umorjene otroke.

Zdravniki pravijo, da izmed dvajset po Wagnerju ranjenih oseb pet skoro gotovo umre in šest drugih je v najresnejšem stanju. Ko je zažgal prvo poslopje v vasi, je Wagner pričel streljati na vsakega, katerega je srečal ali videl na oknu.

Vaščanje so mislili, da je napadla vas tolpa roparjev. Nekateri so tekli v cerkev in na vso moč bili plat zvona, dočim so hitelj drugi v najbližje barake po vojaško pomoč.

Med tem je šel vaški policist z nekaterimi pogumnejšimi vaščani nad Wagnerja, ki je stal sredi glavne ceste s krinko čez svoj obraz in vojaškim revolverjem v vsaki roki in še dvema v rezervi za pasom.

Policist je bil dvakrat obstreljen, a je dalje pritiskal nad Wagnerja, dasi oborožen samo s sabljo. Nazadnje je prišel do blazneža in ga podrl na tla, ko je ta ravno spet nabijal svoj revolver. Wagner je nadaljeval boj ležeč na tleh in v tretjič ranil policista.

Nekaj kmetov, oboroženih s kmetijskim orodjem, je zdajci prihitelo na lice mesta in preklali so mu črepinjo in ga ranili na rokah.

Wagner je bil znan kot hud pivec, a njegovi znanci v soseščini ga niso imeli na sumu blaznosti. Videti je, da je že dolgo časa nameraval svoj naklep.

Predno je zapustil Degerloch, kjer je usmrtil svojo ženo in četvere otroke, je poslal dolg dopis nekemu časopisu v Stuttgartu, v katerem je pisal:

"Jaz mislim, da ni Boga. Jaz sem hudičev zaveznik. Želim, da bi mogel trpinčiti vsakogar, ki mi pride v bližino, ali vem, da ne morem vseh. Spaval sem že leta in leta z bodalom in revolverjem pod zglavjem."

Muehlhausen, 6. sept. — Število usmrčenih med vaščani je naraslo danes na šestnajst, ko je umrl še en ranjenec. Ostali so na poti okrevanja.

Dognalo se je, da je Wagner izvršil umorstva vsled maščevanja, na kar se je pripravljal šest let, ker so vaščani nasprotovali njegovi ženitvi in mu bili nasprotni v pravdi radi neke dedščine.

Ponarejevavca denarja.

Chicago, Ill., 4. sept. — Po dolgem, brezuspešnem prizadevanju se je kapitanu Porterju od zavezne tajne službe posrečilo, prijeti dva namišljena ponarejevavca denarja — nekega Italijana in njegovo ženo — ki sta baje že dolgo časa uspešno tukaj "delala" in spravila med ljudi veliko število ponarejenih poldolarjev in kvarterjev. Prijeta sta kacih 45 let stari Frank Bertucci in njegova nekaj let mlajša žena, Marija Bertucci. Njuno skrivališče se je nahajalo v hiši št. 259 E. 23. St., v Chicago Hights, kjer so zavezni tajni agenti našli popolno opremo ponarejevavskega orodja, kakor tudi mnogo ponarejenega denarja. Prijeta ponarejevavca sta razpečavala svoje izdelke zlasti v South Chicagi in Englewoodu. Svojo krivdo tajita.

Ponesrečena izsilba.

London, 3. sept. — Heinrich Kremerskoten, nemški trgovski pomočnik, je bil danes v policijskem sodišču obsojen v 3mesečni zapor pri trdem delu. Spoznan je bil krivim, da je poizkušal s pomočjo nekega pretilnega pisma izsiliti od lorda Rothschilda $150,000. V slučaju odklonitve, priti na dan z omenjeno vsoto, mu je zapretil z umorom.

Konvencija J. S. K. J. v Pittsburghu.

Dobili smo to-le izvirno poročilo: Konvencija bo najbrž trajala do srede tega tedna. Sprejele so se sledeče postave:

1. Bolniško podporo izplačuje Jednota.
2. Referendum, Initiative, Recall.
3. Sprejemajo se tudi otroci od 1.—16. leta.

Propadla sta predloga:

1. Predlog o združenju Jednot z 86 proti 14 glasom.
2. Predlog, naj se odstrani ime "Katoliška": proti 97 glasov, za odstranitev so glasovali trije socialisti.

S konvencije J. S. K. J.

Pittsburgh, Pa., 4. sept. — Cenjeni ured. A. S.! Danes se vršila burna debata radi združenja jednot. Par socijev se je na vse kriplje potegovalo za, ali pametni možaki so zaključili debato in zahteve socijev ovrgli. Katoliško ime je obvladalo nad "podivjalisti", no, teh je le kakih 8. Pozdravljeni! — J. J. Peshel.

Clarence Darrow v Calumetu.

Calumet, Mich., 5. sept. — V današnji konferenci med odvetnikom Clarence Darrowom iz Chicage in A. F. Reesom, glavnim pravnim zastopnikom družbe "Calumet and Hecla Mining Co.", se je razpravljalo o razsodniškem načrtu zapadne rudarske federacije, ki je bil nedavno predložen guvernerju Ferrisu.

Po tem načrtu imajo operatorji in štrajkarji imenovati nepristransko komisijo, v kateri bi bili tudi guverner ali njegovi zastopniki; nadalje se ima opustiti zahteva po pripoznanju zveze "Western Federation of Miners", a dovoljuje se pravica do rudarske organizacije in do predlaganja spornih vprašanj.

Eden operatorjev je izjavil danes popoludne, da bo predlagani načrt zavržen, ker operatorji mislijo, da pomeni v resnici pripoznanje federacije.

Septembrska vročina.

Kansas City, Mo., 5. sept. — Novi rekordi septembrske vročine so bili doseženi danes ponekod v Kansasu in Oklahomi in nenavadno visoka toplina je bila v Missouriju.

V Kansasu je kazal toplomer povprečno precej nad 100 stopinj. V Junction City je poskočilo živo srebro na 108, samo eno stopinjo pod najvišji letošnji rekord. V Lawrencu je kazal vladni toplomer 105½. To je bil najbolj vroč septembrski dan v zgodovini mesta Topeka, kjer je dosegla toplina 102 2-10. Mesto Garnett je imelo 106 stopinj vročine in Great Bend 102.

Eureka Lake, blizu Manhattana ležeče jezero, je navadno miljo dolgo, a suša je skrčila dolgost na 200 yardov. Reka Republican je suha na mnogih mestih. V mnogih delih Kansasa in Oklahome je stiska za vodo.

Japonci za vojno s Kitajem.

Tokio, 7. sept. — Umor Mortiaro Abeja, ravnatelja političnega urada v japonskem ministrstvu za vnanje stvari, je razburil ljudstvo, in danes je bilo napisano dramatično poglavje v zgodovini nove Japonije.

Petnajsttisoč oseb se je zbralo na velikem shodu v Hibiya parku in je zahtevalo vojno s Kitajem. Potem so šli pred urad zunanjih stvari in zahtevali vstop, na kar so izjavili, da je vojna neobhodno potrebna, da se maščuje umor Japoncev v Nankingu.

Govorniki so grajali popustljivost japonske diplomacije v zvezi s Californijo in Kitajem ter zahtevali maščevanje za žalitev japonske zastave v Nankingu.

Manifestacija je bila izbruh ljudske razgorčenosti proti ministrstvu radi njegovega postopanja glede californijskega in kitajskega vprašanja.

Položaj zapleten.

Washington, D. C., 7. sept. — Mehikanski položaj je tako zapleten nocoj, da niti vladni uradniki ne vedo, kako se stvar razvija.

John Lind, osebni zastopnik predsednikov v Mehiki, se povrne v Washington v nekaj dneh, kakor se tukaj govori.

Različno mnenje je nastalo glede vprašanja, ali bo ali ne general Huerta kandidat za predsednika pri mehikanskih volitvah prihodnji mesec.

W. H. Taft počaščen.

Montreal, Kanada, 3. sept. — "American Bar Association" je izvolila danes popoludne v zadnji seji svoje letne konvencije, ki se je vršila tukaj več dni, profesorja William Howard Tafta za predsednika zvezinega. Izvoljen je bil enoglasno.

Profesor Taft je priporočal v svojem nagovoru strožje pogoje za pripustitev k pravni praksi in izjavil, da bi bilo družabno stališče pravnih zastopnikov in odvetnikov še vse drugo, ko bi se stavile na zastopnike poklica višje zahteve in natančneje določila predvsem tudi etiška ali nravoslovna načela.

Konvencija se je zaključila zvečer s sijajnim banketom.

USTANOVITEV NOVE SLOVENSKE ŽUPNIJE.

V South Bethlehemu, Pa., se 3000 prekmurskih Slovencev ločilo od Mažarov.

VZGLEDNA POŽRTVOVALNOST.

Za župnika je bil imenovan rojak Rev. O. Anzelm Murn O. F. M.

V lepem South Bethlehemu, Pa., nadškofije Philadelphia, stanuje nekako nad 3000 prekmurskih Slovencev, ki stanujejo tam že več let. Ker je ta del Pennsylvanije najbolj industrielni kraj, poln najrazličnejših tovaren, zato so tu primerno dobri zaslužki, se delo precej lahko dobi, kakor za može, tako za žene ali dekleta. Do sedaj so ti Slovenci kot "ogrski" Slovenci spadali v mažarsko župnijo, kjer so jih pa "dobri" Mažari jako marljivo izkoriščali, zato pa jim ne dali najmanjših pravic. "Slovan plačaj, pa tiho bodi!" to je geslo oholega Mažara tudi v Ameriki. Toda zavedni Slovenci so kmalu spoznali, da nikdar ne bojo mogli napredovati, dokler bojo v mažarski sužnosti. Zato so začeli misliti na svojo župnijo. Zlasti odličen slovenski rojak Josip Prelec se je zavzel za svoje rojake in jih začel navduševati za novo lastno župnijo. Ker niso v zvezi z nami drugimi Slovenci, bilo je to težko delo, ker niso vedeli za slovenskega duhovnika, niti se vedeli kam obrniti. Pisali so za to velikrat v stari kraj in prosili od doma duhovnika, ki bi se hotel žrtvovati in priti v njih naselbino. Toda to ni bila lahka stvar. Prvi slovenski duhovnik, ki je obiskal to naselbino je bil Rev. M. Golob, slovenski župnik iz Bridgeporta, Conn., ki je letos na 4. julija slovesno blagoslovil društveno zastavo. Ko so Slovenci sklenili si ustanoviti novo lastno župnijo in začeli zbirati denar, nastal je hud odpor pri Mažarih. Vse so poskusili, samo da bi preprečili to podjetje. Slednjič so jim hoteli vriniti nekega mažaronskega duhovnika, ki bi jih tudi tukaj tiščal v mažarskem jarmu. Toda ljudstvo je že spredelo, kaj more upati v prihodnjosti, ako bo ostalo skupaj z Mažari. Ko je bil Rev. M. Golob tam in jim blagoslovil zastavo, videli so Mažari, da bojo najbrže premagani. Zato so ga strastno napadli v mažarskih listih, češ, da je napadel in sramotil "slavni in vzvišeni" mažarski narod, da je "slavno mažarsko krono dol dal". Kajpada je to ljudstvo še bolj razburilo, ker so vedeli, da g. Golob niti z eno besedico ni omenil kake politike ali narodnosti. Takoj so se podali k nadškofu v Philadelphijo in prosili nemudoma kakega duhovnika. V škofiji so jim takoj obljubili vso pomoč in jim dovolili zbirati denar in zagotovili lastno župnijo in lastnega duhovnika. Tekom prvih 14 dni zbiranja so nabrali nad $6,000. G. Josip Prelec je daroval sam $1,000, njegova svakinja Mrs. Kostolny $1,000, g. Stefan Šemanek $100, g. Frank Piff $50, g. John Svetec $50, ostali župljani pa po $25.

Homatije so rastle od dne do dne. Ko je prišel mažaronski duhovnik, katerega so jim Mažari hoteli vsiliti, je zavrelo mej ljudstvom. Nekateri so hoteli imeti tega gospoda, ker "po naše guči". Drugi zopet, zavednejši, so zahtevali pravega slovenskega duhovnika, ki bi bil pravi njih ljubeznjivi pastir, ne kak mažarski "paša".

Te homatije je pojasnil generalni vikarij Very Rev. Mason, v posebnem pismu slovenskim frančiškanom v Brooklynu in prosil vsaj začasne takojšnje ureditve slovenske župnije v So. Bethlehemu in jim poslal do 3000 podpisov, s katerimi prosijo ljudje slovenskega duhovnika. Da se reši župnija za Slovence, odločili so se res slovenski frančiškani, da prevzemo, dasi jako težko, to župnijo v začasno oskrb, dokler se stvari ne urede. In na "Labor day" 1. septembra prišel je v South Bethlehem O. Kazimir Zakrajšek in ustanovil to novo slovensko župnijo. V ta namen je imel ob 10. uri slovesno sv. mašo v slovaški cerkvi sv. Cirila in Metoda, katere se je udeležilo silno veliko Slovencev. Prostorna cerkev je bila natlačeno polna. Po sv. maši je prebral pismo nadškofa, v katerem ustanavlja to novo župnijo in jo izroča v začasno oskrb slovenskim frančiškanom v Brooklynu. Častita jim, da so vstrajali do konca in dosegli tako hitro svoj cilj in svojo novo župnijo. Začasni odbor, ki skrbi za zbiranje denarja, sestoji iz: gg. Jos. Prelec, Frank Žilavec, Ivan Gomboč, Frank Pfiff, Jos. Kečmar, Stef. Šemanek.

Za župnika je bil imenovan Rev. O. Anzelm Murn O. F. M., ki je 4. septembra nastopil svojo novo službo.

Slovenskim rojakom, kakor č. g. župniku izrekamo svoja iskrena voščila in obilni blagoslov za započeto delo. Bog blagoslovi!

Drobtinice.

Zakaj tupatam okrtačimo in oštrigljamo prismojene proizvode listov "Svoboda", "Prolet.", "Vestnik" in dr.? Ali zasluži taka gnojnica zvodenelih možgan pozornosti poštenega človeka? Pravzaprav ne, ker mora pošten človek imeti zmiraj rokovice na rokah, predno se dotakne take mrhovine. Vendar včasi moramo to storiti posebno iz dveh vzrokov. Prvič ti mazači omnjenega papirja pravijo, da pišejo za napredek in probujo, za pouk in prosvitljenost ljudstva. A pišejo pa v resnici same budalosti, s katerimi se ljudstvo poneumnuje, saj niti sami ne razumejo, kar pišejo. Dolžnost poštega, odkritosrčnega časnikarstva pa je, da te mazače razkrinka, jih pokaže take, kakoršni so, da bo ljudstvo spoznalo svoje zapeljivce in škodljivce, ki si za svojo gorostasno bedastočo pustijo še drago plačati.

*

Drugič pa jih moramo včasi za ušesa prijeti zato, ker če bi mi na vse njihove izbruhe molčali, bi mislili oni, da imajo prav, češ, saj se nikdo ne oglasi, da bi nas zavrnil. Qui tacet, consentire videtur: kdor molči, s tem odobrava. Seveda vsega nam ni mogoče zavrniti, ker ti ljudje producirajo vsak teden na tone laži in neumnosti, mi pa imamo drugega gradiva veliko, zato vzamemo samo tuintam največjo budalost nasprotnikovo in jo pokažemo našim čitateljem v pravi luči.

*

Tako smo zadnjič enkrat namalali Kondeža, ki je v "Sv." o svetinjah in čudežih namazal cele strani, ni pa imel časa niti z eno besedico omeniti smrti največjega socialista in svobodomisleca Bebla in je pricaplal s poročilom o njegovi smrti še **le devet** dni pozneje, ko je ves napreden svet že zdavno na to pozabil. A glej ga tiča, kako se zdaj Kondež imenitno izgovarja. Prosim, naprednjaki pazite! Kondež pravi: "Bebel je umrl 13. **v noči** na 14. avgusta. Dne 14. avgusta je bil četrtek, to je dan, ko "Glas Sv." **že** izide, če prav je datiran na petek. Torej vsak lahko sprevidi, da smo morali novico priobčiti v prihodnji številki." Zdaj pa glejte ljudje božji! Naš list "A. S." tudi izide v četrtek, čeprav je **datiran** tudi na petek, in vendar je **imel** poročilo o Beblovi smrti že v št. od **15. avg.** Kdo je torej bolj napreden "A. S." ali "Sv."? A Kondež laže še dalje. **On** pravi, da je Bebel umrl 13. **v noči na** 14. avg., da bi se s tem izmazal iz svoje neumnosti. A glejte večerni listi v Chicagi in drugod so imeli poročilo o smrti že **13. avg.**, iz teh listov smo tudi mi povzeli novico. Kako bi pa mogli imeti ti listi poročilo že 13. avg., če je Bebel še le umrl v noči na 14. **avg.**? Ali uvidite, kako laže Kondež? To je napredno in svobodomiselno, kaj ne?

*

Kondež se zvija: "Sicer pa **mi** nimamo denarja, da bi si mogli vzdrževati korespondenčni urad, torej smo pač primorani novice iz drugih listov posneti, kakor to stori tudi Kranjec." Vidite, ljudje, Kondež ve, kaj **bi moral storiti**, da bi prišel do novic, a **stori** pa **ne**... Mi smo pa to storili, vzeli smo v roke večerno izdajo lista "The Chicago Daily Journal" od 13. avg. in tam smo našli novico o Beblovi smrti, **ter** smo jo lahko že 14. avg. v jutro tiskali v naš list. Kar smo storili mi, lahko bi bil tudi Kondež storil, še prej, ker mi smo morali čakati na list iz Chicage, on pa ga ima pred nosom. Pa kako bo on to storil, za Kondeža so bolj važni farji, svetinje, čudeži, okoli teh se on rajši suče. Ali uvidiš, slovenski delavec, kako iz tebe norce brije Kondež?

*

Kaj porečete nadalje k sledeči Kondeževi lumparijii? On piše v "Sv.": "Prva krščanska dolžnost duhovnikova je krstiti otroka." A on pa kot **oče nekrščenih otrok** ne čuti v sebi **dolžnosti poslati otroke v cerkev**, da bi jih tam duhovnik krstil. Lastni oče svojih otrok pa nima toliko usmiljenja do ubogih rev, da bi jih dal krstiti. Ja, ali naj duhovnik tvoje otroke lovi po jardu in jih zoper tvojo voljo krsti? Na eni strani pravi, da je prva dolžnost duhovnikova krščevati, na drugi strani pa brani, da bi duhovnik to dolžnost izvrševal na njegovih otrocih. Tako kakor Kondež more pisati in delati le največji lump.

Častni gosti.

Haag, 3. sept. — Mesto New York je poslalo na člane kongresa za svetovni mir vabilo, naj bodo za časa svojega bivanja v Ameriki leta 1915. njegovi gostje. Vabilo je vzbudilo veliko navdušenje.

V novi ulogi.

Peterburg, 3. sept. — Veliki knez Konstantin, bratranec carjev, nastopi v kratkem pred javnostjo kot pesnik, in sicer kot libretist. Spisal je besedilo k najnovejši operi Glazunovovi "Kraljica judovska", ki se bo pela kmalu v opernem gledališču v Carskem Selu.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Izdaja ga vsaki Torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. l. 1899. v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grahek
Blagajnik.....John Grahek
Urednik.....Rev. John Kranjec

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol let..$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00
PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.
Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper in America, and the Official Organ of the G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 8. sept. — Šola pri cerkvi Sv. Jožefa je prenapolnjena. Vpisalo se je namreč 288 dečkov in 263 deklic, skupaj 551, ki so razdeljeni v 8 razredov. Veselje je gledati tako lepo armado mladega naraščaja, vendar pa to veselje ni popolno, dokler ne bo novega šolskega poslopja. Nova šola mora biti, to je enkrat gotovo in z združenimi močmi bo tudi šlo. Načrti so izdelani, v nedeljo bo splošna cerkvena seja, kjer bodo farani končno sklepali o sredstvih in skupnem delovanju za novo šolo, v novembru bo velika cerkvena veselica v prid nove šole, dva požrtvovalna moža se trudita na kontestu in sicer gg. Jos. Zalar, glavni tajnik K. S. K. J. in Louis Weiss, slovenski gostilničar na Jackson Str. Da bi le polno mošnjo nabrala okroglih dolarjev! Trudi se mladina in odrasli, oženjeni in neoženjeni, da bo kmalo stalo ponosno šolsko poslopje, kinč in slava Slovenske fare Sv. Jožefa v Jolietu!

—Ponesrečil se je rojak Anton Šajn, star 22 let, neoženjen, doma iz Juršič pri Št. Petru na Notranjskem. Zaposlen je bil v "converterju" v tukajšnji jeklarnici. Ko je v soboto zjutraj dokončaval svoj ponočni šiht, je pljusnilo razbeljeno železo iz prenaglo spuščene deset tonov težke posode in ga ožgalo po sprednjem delu telesa prav nevarno. Opečene ima tudi prste. Nesrečo so zakrivili drugi zaposlenci. Prepeljali so ga v Silver Cross-bolnišnico. Upati je, da okreva.

— Danes smo prejeli razglednico z naslednjo vsebino: "Pozdrav iz Patrosa vsem našim Jolietčanom, posebno pri Am. Sl. Lepo vožnjo imamo, toplo, nič dežja. Na svidenje! Jos. Legan." Razglednica je bila oddana dne 25. avgusta, ko se je nahajala znana družba jolietskih rojakov in rojakinj že na povratku z obiska v stari domovini. Danes zarana so menda dopluli v New York in jutri zvečer jih pričakujemo v Jolietu.

— Gdčna. Jean Dečman in Vidka Zalarjeva, hčerka gl. tajnika K. S. K. J., sta se vrnili zadnji torek zvečer ob 11. uri z večtedenskih počitnic, katere sta prebili pri svojih sorodnikih v Forest City, Pa. Vrnili sta se čvrsti in zdravi.

— G. Frank Nemanich se je kot zastopnik jolietske tvrdke Slovenian Liquor Co. udeležil banketa, ki ga je priredila Internal Revenue Association dne 3. t. m. zvečer v Sherman hotelu v Chicagi. Med 700 gosti je bil g. Fr. Nemanich edini Slovenec, kar ni mala čast.

— Gosp. Ant. Zupančič, večletni uposlenec pri Elgin, Joliet & Eastern Railway-kompaniji, je te dni dobil par tednov dopusta z return-tiketom in se je podal z družino v Springfield, Ill., k svojemu bratu g. Jos. Zupančič na obisk.

— G. John Kramarič je dobil zadnji ponedeljek drugega sina.

— "Stop it!" Pod tem naslovom je objavil "Joliet Evening Herald" z dne 3. t. m. naslednji članek: "Policijsko sodišče jolietsko, ki je pod sedanjo upravo obetalo, da se otrese svoje stare razvade ter postane vzorno glede praktičnega in človekoljubnega reformnega dela, nam donaša veliko razočaranje. Za časa zadnje mestne kampanje je bil 'Herald' zagotovljen, da g. Lumley pripoznava odgovornost urada in da ga bo vodil tako, da bo v čast njemu samemu in v pomoč nesrečnikom ki pridejo pred njega. Zato je 'Herald' resno podpiral kandidaturo g. Lumleya; zato je nujno priporočal ljudstvu, naj glasuje zanj, in zato je ljudstvo glasovalo zanj in mu je dalo službo policijskega sodnika. Med vsemi mestnimi uradi ni nobenega, ki bi v njem v preteklosti tako vladala grabež (graft) in pohlep po denarju, kakor v policijskem sodnem uradu. In nobenega ni, ki bi moral biti tako brez vsakega madeža uradniške lakomnosti. Izsiljevati denar od bogatinca, je dovolj grdo, toda izžemati zadnji cent iz reveža in nesrečnika, je uprav ostudno. Poročalo se je, da se je ubogim trampom in skitavcem, ki so spavali po lotah, potujoč skoz mesto na tovornih vlakih, jemal denar na postaji kot globa za njihovo "potepuštvo", tako da so ostali brez centa. Poroča se, da so bile globe naložene pijancem, ki so bili oproščeni, dočim so se njihove nesrečne žene potile v pralnici, da naberejo denarja za plačanje globe na določeni dan. Vse to je krivo. Ljudstvo tega ne bo trpelo. Cilj in namen policijskega sodišča je, vzdrževati red in zatirati pregrešnost. Krutost v kaznovanju je malokdaj koristna. Dober svet in očetovski ukor sta izdatnejši sredstvi v dosego poboljšanja. Pa najsi grajamo kakorkoli postopanje tega ali onega policijskega sodnika, da se doseže dober namen, to je gotovo, da Jolietčanje ne bodo trpeli, da bi se rabilo policijsko sodišče kot sredstvo za izžemanje nesrečnikov, ki so v potrebi in stiski." — Tako J. E. Herald. In v tiskarni Am. Sl. je pred volitvami tudi nekdo obljubljal marsikaj, in med drugim tudi to, da bodo po njegovi izvolitvi tudi vsemu slovanskemu prebivavstvu v Jolietu pripoznane vse pravice enakopravnosti pred policijskim sodnikom, da sploh dobe Slovani vse pravice povsod, kakor Irci pred 50 leti. Pa kako je v resnici?!

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Brozovič Frank, Fajac Stepan, Lukež John, Makuc John, Ožbolt Anton, Rogina Josip.

Barberton, Ohio, 31. avg. — Častiti g. urednik Am. Slovenca, prosim nekoliko prostora.

Ker sem že neštetokrat prav blizu opazoval socialistično in svobodomiselno življenje, zato bi jaz prav rad še nekoliko spregovoril o zapeljivcih, lažnivih, obrekljivih socialistih.

Po širni Ameriki in menda v vsaki slovenski naselbini je kakšen rojak, ki se celo s častjo imenuje za socialista. Velikokrat sem podpisani že vprašal kranjskega socialista, kje da se je naučil socializma. Za odgovor sem dobil, da je naročnik slov. socialističnih listov, ki izhajajo v Chicagi. Iz tega je razvidno kot beli dan, da so kranjski socialisti zapeljani od chicaških sleparjev, ki odirajo ubogega slovenskega trpina, da jim drago plačuje laži in obrekovanja, ga zapeljujejo v nemoralno življenje in store nesrečnega, nezadovoljnega. Dokler je delavec zdrav, da lahko dela in si težko kruh služi, tedaj vpijejo voditeljčki socializma: vse za delavca. Ko ga store nesrečnega, tedaj se pa poskrijejo za umazani plot Proletarca, Svobode Co. Kako pomilovanja je vreden takšen slovenski delavec, ki se pusti zapeljati v razbojniško tolpo kranjskega socializma, se pusti oropati, da mu iztrgajo iz srca dar božji, sv. vero. Ni dolgo ko sem enega najbolj na duši in telesu rdečega socialista vprašal: "Kaj je kranjski socializem?" Na to vprašanje nisem dobil odgovora. Da, res čudno: socialist biti, pa ne vedeti, kaj je socializem.

Zadnji teden je bil v naši naselbini en sodrug iz Chicage in rekel, da je njemu dobro znano, da je Konda bogat. Kje pa je potem tista socialistična ljubezen do bližnjega, Konda? O sv. cerkvi vedno lažejo in obrekujejo č. sl. duhovščino. Kranjski socialisti pravijo tam v Chicagi, da bi morali biti enakopravni; kje imate pa zdaj enakopravnost? Konda je obogatel od žepov slov. trpinov, po Ameriki so pa svobodomiselci in socialisti, ki še hlač nimajo svojih. Zakaj Zavrtnik sodrugom ne pomagaš?

Kranjski zarukani socialisti v Chicagi vedno brez prenehanja udrihajo po katoličanih, da smo v temi, obrekujejo duhovščino, zasramujejo redovnice, sv. cerkev. Premislimo samo, če je en otrok srečen, ali ga ne veže dolžnost, da stori srečne tudi stariše, brate, sestre, sorodnike, prijatelje? Lahko rečem, če bi šli kranjski socialisti k svojim starišem oznanjevat bogotajski socializem, o kako bi tak oče in mati udrihala s korobačem po svojem otroku socialistu, o kako bi žvižgal korobač! Kaj ne da?

Da je kranjski socializem v korist delavcu, to je tako velika laž, ki jo morejo pogruntati le chicaški socialisti.

Torej dragi rojaki širom nove domovine, bodimo zvesti naukom, katere nam so dali naši ljubi dobri stariši. Prosim te tudi, čitaj list Ave Maria in Am. Slovenec, in boš sprevidel, da je resnica, kar so te učili tvoj oče in tvoja mati: brez trpljenja ni življenja, brez življenja ni nebes!

Mihael Železnikar.

Biwabik, Minn. — Dne 24. avgusta je podpisani blagoslovil v cerkvi v McKinley zastavo društva sv. Frančiška J. S. K. Jednote. V nagovoru je povdarjal in opominjal društvenike, naj skrbe po geslu društvenega patrona pred vsem drugim za svoj nadnaravni blagor, držeč se gesla sv. Frančiška: "Moj Bog in moje vse." Društvo pripada k jednoti, ki se imenuje jugoslovanska in katoliška. Jugoslovani potrebujemo za svoj napredek sloge in sloge je treba tudi društvu, ako hoče prospevati. Jednota se pa imenuje tudi katoliška in kot taka ne sme rabiti tega imena le radi lepšega, marveč člane naj preveva katoliško prepričanje in navdušenost za najdražjo svetinjo našo, za vero naših očetov. — Dne 31. avgusta smo imeli tukaj slovesnost prvega sv. obhajila, h kateremu je pristopilo 47 otrok iz župnije Biwabik. — Na Aurori razsaja bolezen davica, ne sicer mej Slovenci, a vendar je mesto odredilo, naj izostane vsako shajanje in zbiranje ljudstva, zato smo morali na 7. dan septembra določeno slovesnost prvega obhajila preložiti do časa, ko preneha bolezen. — Na Aurori se je poročil Jurij Alar z Rozo Rozanič. —Frančišku Zakrajšek je pa umrl njegov sinček Matija.

Rev. Jos. Pollak.

Black Diamond, Wash., 1. sept. — Tukajšnje mesto ima okoli 2500 prebivalcev in spada k Pacific Coast Coal Co. Ta kompanija je zvezana z dvema drugima in sicer z malo železniško med Franklin in Seattle, samo 33 milj, in pa s Pacific Coast Steamship Co., ki pluje med Alasko in San Diego. Med posestniki te Co. je tudi nekaj izbornih katoličanov. Premogokopi so bolj nevarni in je dosti plina v njih. Pred tremi leti smo imeli veliko razstrelbo, pri kateri je 16 mož smrt storilo. Zgodilo se je to v nedeljo zjutraj, sicer bi jih moralo umreti čez sto. Ker ta Co. rabi premog samo za svoje ladje in železnico, je tukaj delo stalno. Po narodnosti so Italijani v pretežju, potem njim sledijo Amerikanci in Slovenci. Ker je pa vse na Co. posestvu, je premikavanje bolj v navadi kakor drugod. Polovica stavb je zasebnih. Pred par tedni so se delavci in Co. malo spopadli in bi bilo skoro do lasanja prišlo, nazadnje pa so se le poravnali. Vzeli so si delavci okoli dva tedna dopusta. Sedaj zopet vsi delajo.

Letos je bila tudi tukaj izvanredna vročina. Kako huda je bila, se vidi iz tega, da je našemu Jaku Sharlaku možgane užgala. To dokazuje dopis, ki ga je o meni skoval. Ko je koval ta dopis, moral je biti tako neumen, da mu je bilo hudo. Zdrav človek kaj takega ne spravi vkup. S tem je povzročil, da so tisti živci, ki vlečejo na smeh, morali pri meni delati "overtime", pri drugih pa je žel za dopis obilo — pomilovanja. Na tako oslarijo odgovarjati, bi bilo vodo v kapnico nositi, kajti lažje je najti las na žabi kakor pri njem pamet. Pa mu moramo odpustiti, ker je bila vročina. Druge nesreče se ni zgodilo.

Kmalu bo "Rev. Lojzek" prebival v lastnej, to se pravi v farnej hiši. Mnogi vprašajo, kdo bo plačal? (Jaka hm?) Kar pomirite se; farani, ki so stavili cerkev, tudi podpore za hišo ne bodo odrekli. Hiša ne bo le kinč fare, ampak tudi najlepša na Bl. D. in primeroma najcenejša. Nadlegovali ne bomo nikogar. Mislil sem da, ker me je Jaka tako lepo skrtačil, da sem sedaj prav lep in čist, moral bi tudi v lepej hiši stanovati. Radoveden sem sedaj le še, kako bo hišo oblizoval?

Rev. A. Mlinar.

Eveleth, Minn., 4. sept. — Cenjeni g. urednik: — Vam naznanjam žalostno vest, da je tukaj usmrtilo rojaka Antona Platnarja, star 25 let, doma ali rojen v Iški vasi, fara Ig. Spadal je k društvu sv. Barbare na Evelethu št. 30, katero ga je spremilo k večnemu počitku. V novi domovini je bival komaj deset mesecev. Tukaj zapušča dva brata, eno sestro omoženo Ivančič in enega bratranca; v starem kraju očeta, mater, brata in eno sestro. Nesreča se je pripetila ravno ko je mislil začeti delati ob eni uri popoldan. V odprti jami železno rudo spuščajo skozi takozvani "shute" v zaprto jamo, in on je ravno stopil na vrh, ko se pogrezne vse skupaj v "shute". Ven so ga dobili po preteku dveh ur mrtvega.

Zadušil se je mestni zemljemerec v Glode Hotel. Ležal je na ustih, ko so ga našli. Govori se, da ga je metala božjast. Našli so ga v eni zapuščeni sobi. Govori se, da se je skril, ko mu je prihajalo slabo.

Vas pozdravlja
F. Peterlin, zastopnik A. S.

La Salle, Ill., 2. sept. — Cenjeno uredništvo Amer. Slov.! Kakor druga leta, tako smo tudi letos praznovali tukajšnji Slovenci Labor day ali Delavski praznik. Na ta dan so unijski delavci in rudarji korakali v Peru, Ill., ker tam je bila velika slavnost. In Slovenci v La Salle smo se prijazno zabavali na desetletni veselici dr. Triglava št. 2 S. N. P. J. Tukajšnje veselice se je korporativno udeležilo več dr., tako se je tudi dr. Presvete Družine štev. 5 K. S. K. J. Več rojakov je bilo tudi iz Oglesby, Bary i. t. d. In na vse mirno veselje pa nas obišče velika nesreča. Ponesrečil se je rojak Frank Boznar, katerega so pripeljali mrtvega iz Marquette Cement Co. v torek zjutraj. Frank Boznar je bil član dr. Presvete Družine štev. 5 K. S. K. J. Doma je bil iz Čateža pri Brežicah. Tukaj je bival kakih osem let. Star 44 let, zapušča ženo, eno hčer in enega sina v stari domovini, enega 16 let starega sina pa tukaj, kateri je ž njim že delal. Predsednik in dr. tajnik se jako trudita za dostojen pogreb. Pozdravljam čitalce in čitalke. Pokojnemu Franku pa naj sveti večna luč!

Ant. Kastello, mirovni sodnik.

Rockdale, P. O. Joliet, Ill., 4. sept.— Cenjeni g. urednik! Prosimo, priobčite par vrstic v vaš cenjeni list iz naše male naselbine.

Kakor že znano, blagoslovili smo 24. avgusta zastavo ženskega društva Marija Pomagaj štev. 119 K. S. K. J. ob udeležbi mnogoštevilnega občinstva.

Torej si štejemo v dolžnost, da se najiskrenejše zahvalimo cenjenim društvom, ki so se odzvala našim povabilom.

V imenu celega društva se lepo zahvaljujemo cenjenemu sosestrskemu društvu sv. Genovefe št. 108 K. S. K. J., ki so nas po sestrsko sprejele pred cerkvijo sv. Jožefa in njih uradnicam, ki so nas prišle pozdravit rano zjutraj na Rockdale v avtomobilu.

Nadalje se lepo zahvaljujemo slavnemu društvu sv. Treh Kraljev št. 98 K. S. K. J., ki so nas po bratovsko spremili v cerkev z obilno udeležbo članov in z društveno zastavo ter nam tudi pri popoldanski veselici obilo pripomogli.

Zahvaljujemo se slavnemu društvu sv. Jožefa št. 2 K. S. K. J., ki so nas pred cerkvijo lepo sprejeli ter se udeležili blagoslovljenja naše nove zastave.

Hvala tudi srbskemu društvu Bratstvo sv. Save ter litvinskemu društvu sv. Jožefa, ker sta nas ti cenjeni društvi tudi počastili na tej izvanredni slavnosti.

Nadalje se toplo zahvaljujemo rockdalskemu županu g. Petru Kramer, ki je prisostvoval kot oče nove zastave, ter gospej Uršuli Dernulc kot materi Zahvaljujemo se botru g. Josip Birsa ter botri gospici Josipini Marentič, ter vsem tovarišem in tovarišicam.

Vsa čast in hvala pa našima vrlima maršaloma, g. Josipu Zalar, glavnemu tajniku K. S. K. J. in g. Josipu Sitar, dobro znanemu slov. trgovcu, ki sta vse tako izvrstno uredila na svojih konjih, da je bil sprevod še bolj veličasten. In končno izrekamo najlepšo zahvalo tudi Rev. Johnu Kranjec, župniku cerkve sv. Jožefa, za blagoslovljenje zastave in ganljivi govor.

Torej ta dan nam ostane v neizbrisnem spominu. Razšli smo se ob 12. uri ponoči vsi zadovoljni, želeči, da se zopet kmalu vidimo.

Zahvaliti se še moramo vsemu cenjenemu občinstvu, ki nas je tako mnogoštevilno obiskalo.

Vam pa, Slovenke in rojakinje, katere niste še pri društvu, kličemo: Zbirajte se pod našo novo zastavo, katera vam bode pravo zavetje v vsaki nezgodi, kajti razun da naša slavna K. S. K. Jednota tako po materinsko skrbi za svoje člane in članice ter izplačuje smrtnino in vse poškodbe, plačuje naše društvo še bolniško podporo.

Torej še enkrat kličemo vsem: Hvala in Bog povrni!

S sestrskim pozdravom vsem članom in članicam K. S. K. Jednote v imenu društva Marija Pomagaj št. 119
Marija Kostelec, predsednica.
Frances Lozar, tajnica.

Lajtnant Sedlaček.

Washington, D. C., 5. sept. — Korporal Ernst Sedlaček, tretja stotnija obrežnega topništva, ki je baje sin nekega avstrijskega barona, je bil prvi med enajstimi izprašanci, ki so te dni prestali izkušnjo v Fort Leavenworthu, Kas., za uvrstitev kot poročniki (lajtnanti) II. razreda. Sedlaček, ki je dovršil kraljevsko tehniko v Berolinu, je naturaliziran ameriški državljan.

Nov Zeppelin.

Friedrichshafen, 4. sept.—Nov "Zeppelin" za pomorske svrhe, največji doslej zgrajeni, je bil danes napolnjen s plinom in nastopi dne 8. septembra svojo prvo pot. Zrakoplovnica je bila krščena "Zeppelin 12". Dolga je 525 čevljev, ima premer 54 čevljev in poseduje 820 konjskih sil.

Družbin inženir je izjavil, da nova zrakoplovnica lahko brez skrbi poskusi vožnjo preko oceana, brez vsake nevarnosti.

Spet odpoved?

Washington, D. C., 4. sept. — Kakor vse kaže, se država Chile ne udeleži panamo-pacifiške razstave v San Franciscu leta 1915. Tako poroča ameriški poslanik Henry Fletcher v Santiagu de Chile.

JOHN FIDO
SLOVENSKE GOSTILNA
Pri meni dobite mrzlo pivo, najboljše žganje, domače in importirano vino in dišeče smodke.
Rojaki dobrodošli!
N. W. Phone 1251.
200 Ruby St., Joliet, Ill

ZASTOPNIKI "A. S."

ki imajo pravico pobirati naročnino za list, oglase, tiskovine in knjige, ter vse druge v našo stroko spadajoče stvari.

Jenny Lind, Ark.: John Eržen.
Denver, Colo.: Geo. Pavlakovich.
Leadville, Colo.: Jac. Kenda.
Pueblo, Colo.: Mrs. M. Buh.
Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
La Salle, Ill.: Jac. Juvančič.
Springfield, Ill.: John Peternel.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz.
Wenona, Ill.: Val. Ambrose.
Waukegan, Ill.: Math. Ogrin.
Gary, Ind.: Peter Ruppe.
Indianapolis, Ind.: Al. Rudman.
Kansas City, Kans.: Geo. Veselich.
Pittsburg, Kans.: Anton Skubitz.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Ironwood, Mich.: Mih. J. Maurin.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Manistique, Mich.: Geo. Balkovec.
Albany, Minn.: And. Malley.
Aurora, Minn.: John Skrainor.
Biwabik, Minn.: Math. Tometz.
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Eveleth, Minn.: Frank Peterlin.
Minneapolis, Minn.: John Strauss.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
Tower in Soudan, Minn: John Lovshin.
St. Louis, Mo.: John Mihelcich.
Anaconda, Mont.: M. J. Kraker.
Butte, Mont.: Nick Kozjan.
E. Helena, Mont.: John Sašek.
Gt. Falls, Mont.: Matt. Urich.
Little Falls, N. Y.: Frank Boštnar.
Oregon City, Ore.: Chas. Blatnik.
Cleveland, O.: (za N. E.) Jos. Rus
Newburg in Collinwood, O.: John Lekan.
Bridgeport, O.: Jos. Hočevar.
Barberton, O.: Mih. Železnikar.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Suthers, O.: Anton Zakrajšek.
Youngstown, O.: John Jerman.
Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Broughton, Pa.: Anton Petrovčič.
Forest City: Chas. Zalar.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Johnstown, Pa.: And. Tomec.
Pittsburg, Pa.: Nick Prokšel.
Rankin, Pa.: Jos. Kerstolič.
Reading, Pa.: Peter Chernich.
Steelton, Pa.: Mart. Butala.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Willard, Wis.: Frank Perovšek.
Sheboygan, Wis.: Jacob Prestor.
Rock Springs, Wyo.: John Koshir.
Black Diamond, Wash.: Rev. Al Mlinar.
Valley, Wash.: Miss Mary Torkar.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.

Rojaki!

Kjer se nima naš list zastopnika prosimo, da se kdo ponudi, ki bi zastopništvo prevzel.

Sicer pa sme vsak pošten in zanesljiv rojak prejeti naročnino in isto poslati nam.

Kdor ni naš zastopnik, pa nam pošlje pet novih pol ali celoletnih naročnikov, dobi v nagrado lepo mašno knjigo, ali se mu pa podaljša naročnina za pol leta.

Pred sodiščem.

Sodnik: "Zakaj ste ustrelili srnjaka?"

Zatoženec: "Saj ga nisem mislil. Šel sem pravzaprav gobe brat, pa jih nisem nič dobil... in čisto prazen pa tudi nisem hotel domov. Zato sem pa ustrelil srnjaka, ki je prišel ravno mimo mene."

John Vidmar
1112 North Broadway
JOLIET, ILL.
Kupujem in prodajam zemljišča, hiše in lote; zavarujem poslopja in pohištva proti ognju.

Gary Bottling Works
925 Washington Street
Telephone 2745 — GARY, IND.
Priporoča svoje izvrstne izdelke neopojnih pijač, ki so:
Pop, Soda, Belo Pivo in druge.
Najčistejši izdelki. Najzdravejše krepčilo.

Fred Sehring Brewing Co.

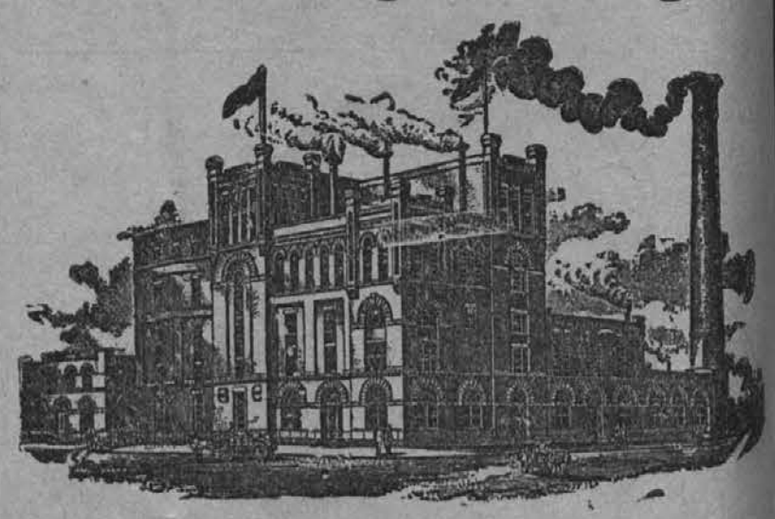

PIVO V STEKLENICAH.
Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Frank Bruder

Prva in največja
Slov. Grocerija in Mesnica
Cenj. slov. občinstvu v La Salle in okolici priporočam svojo zalogo najboljših grocerij ter vedno svežega mesa. Cene zmerne.
154 Third St. - - Phone 492-R

Buchanan-Daley Co.
Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog
Največja zaloga v mestu
PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO
TELEFONI 597
Square Deal Vsakemu

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Katoliški shod. Hrvaško-slovenski katoliški shod v Ljubljani v dneh od 23. do 27. avgusta t. l. se je izvršil najsijajneje. Pod naslovom "Triumf katoliške hrvatsko-slovenske ideje v Ljubljani" piše "Slovenec" z dne 25. avgusta v začetku uvodnika takole: "Včerajšnja nedelja v Ljubljani bo zapisana v zgodovini razvoja katoliške misli na jugoslovanski zemlji z velikim tekstom, ki bo govoril nam in tistim, ki pridejo za nami, o prazniku hrvaško-slovenskega naroda, o prazniku, kakršnih starodavno ljubljansko mesto ni veliko videlo od starih časov Emone do današnjih dni. Včerajšnja manifestacija je bila tako nekaj impozantnega in veličastnega, da je stala cela Ljubljana pod njenim vplivom in je celo mesto priznalo, da zidovi naše prestolnice še niso videli takega prizora veličastva." (Daljše poročilo o shodu priobčimo prihodnjič.)

— Železnica Karlovec - Metlika se, kakor poroča hrvaški uradni list, nedvomno še letos otvori, in sicer najbrže dne 1. novembra. Kar se tiče nadaljne proge od Metlike do Novega mesta, ne bo pred poldrugim letom gotova, ker bo treba ondi premagati največje težkoče, zlasti čez Gorjance, kjer bo treba zgraditi pravo gorsko železnico z več predori.

— Kolodvor v Radovljici začno v najkrajšem času graditi. Preddela so že v teku. Zgradi se prostorno kolodvorsko poslopje in obširna skladišča.

— Prva goreča ura v Ljubljani. Najnovejša iznajdba sedanjosti, ki vzbuja občo pozornost in začudenje, prva govoreča ura je prišla v Ljubljano. Ta najnovejši izum se razkazuje obiskovalcem brezplačno v urarski trgovini F. Čuden v Prešernovi ulici. Ura v lični omarici je v svoji priprostosti, obenem pa tudi zanesljivosti in natančnosti v resnici mojstrski tehnični izdelek. Mal pritisk na gumb povzroči, da začne ura govoriti; nekaj minut pred 5. uro je ponovila zadnje četrt ure "štiri- in petinštirideset" z razločnim človeškim glasom, nekoliko kasneje, bilo je ravno pet ura, zakliče avtomatično brez pritiska na gumb z razločnim glasom: "pet je ura". Glas je možno regulirati, da kliče glasneje ali tišje, kakor se tudi lahko ustavi, da molči. Ako se pritisne na gorenji gumb, ki se lahko spoji tudi z električno žico, — da se iz postelje sproži — ponovi ura zadnji klic, tako da se lahko ponoči vsak brez luči izve natančni čas.

— Rezervisti na povratku. Dne 21. avg. opoldne so se pripeljali v Ljubljano iz Bosne prvi rezervisti, ki so bili vpoklicani za časa balkanske vojne na obmejne točke. Bili so rezervisti 1. pešpolka iz Tropave, katerim je poveljeval podpolkovnik in so imeli poseben vlak. Okna pri vlaku, kakor skoraj celi vozovi so bili okrašeni z zelenjem in cvetlicami. Na južnem kolodvoru jih je čakala godba 27. pešpolka, kakor tudi nekaj vojaških in civilnih dostojanstvenikov in vojakov. Na vrtu južnega kolodvora so imeli kosilo in so dobili tudi drugih okrepčil. Med kosilom jim je ves čas igrala godba. Le-ti so bili stacionirani v Mostarju in so pravili, da so bile strapace take, da jih ne morejo dopovedati. In to se jim je tudi bralo iz zarjavelih porabljenih obrazov. Častniki so na kolodvoru z moštvom zelo ljubeznjivo ravnali in niso zahtevali nikakega znanega "Habt — acht!" in "Stramm!", marveč se je gibal vsak prosto, in če se je kdo s šalico juhe zadel v poveljnika, se je ta prav prisrčno zasmejal. Vsi vojaki so bili odlikovani s križci.

— Bivši ministrski predsednik Beck v Idriji. Dne 19. avg. pop. se je pripeljal v Idrijo bivši ministrski predsednik Beck. Obiskal je cerkev, jamo in žgalnico. Dne 20. avg. si je ogledal čipkarsko šolo in šolski vrt. Ob pol 10. uri se je odpeljal na Brionske otoke.

— Ivan Cankar obsojen na en teden zapora. Dne 21. avgusta se je vršila pri ljubljanskem deželnem sodišču glavna razprava proti pisatelju Ivanu Cankarju zaradi pregreška zoper javni mir in red v zmislu par. 305. kaz. zak. Državno pravdništvo je vložilo proti Cankarju obtožnico, ki je izvajala, da je Ivan Cankar dne 12. apr. 1913 v Ljubljani povodom predavanja "O Slovencih in Jugoslovanih" s tem, da je izrekel besede: "Mi, kar nas je, mi vsi smo te misli, da je naš edini cilj, da dosežemo jugoslovansko republiko" ter kasneje: "Pustimo Avstrijo v njenem lastnem dreku, bodimo kakor Mazzini v Italiji" — spodbadal k nenravnemu in v zakonih prepovedanemu dejanju ter zakrivil pregrešek zoper javni pokoj in red. Javnost je bila izključena od razprave. Obtoženec se ne čuti krivega. Zaslišijo se priče Alojzija Stebi, Iv. Kocmur, Ivan Gogala. Državni pravdnik Luschan predlaga obsodbo v smislu zakona. Zagovornik dr. Dermota polemizira z državnim pravdnikom. Po razmeroma kratkem posvetovanju senata razglasi predsednik razsodbo, s katero se spoznava Ivan Cankar krivega, da je na predavanju v "Mestnem domu" z besedami "Mi vsi, kar nas je, mi vsi smo te misli, da je naš edini cilj, da dosežemo jugoslovansko republiko" in z besedami "Pustimo Avstrijo v njenem lastnem dreku, bodimo kakor Mazzini v Italiji" zakrivil pregrešek zoper javni pokoj in red in se obsodi na teden dni zapora in povrnitev izvršilnih stroškov. Razlogi obsodbe se v glavnih potezah naslanjajo na argumentacijo drž. pravdnika. Sodišče smatra, da so bile po izpovedbi priče Gogole inkriminirane besede res izrečene, ker ni razloga, da bi si jih bil priča izmislil in so bile sodišču predložene beležke, ki si jih je delal na predavanju. Cankar pa je sam priznal, da ni predaval strogo po konceptu. Kaznivost onih besed pa je evidentna. Z ozirom na to, da ni nobenih obremenjevalnih okoliščin, da je Cankar vsaj deloma priznal in da še ni kaznovan, je sodišče odmerilo kazen pod postavno mero, ki znaša 1 do 6 mesecev. Zagovornik dr. Dermota si pridržuje ničnostno pritožbo.

— Smrtna kosa. V Št. Petru pri Novem mestu je umrla ga. Marija Bojanc, roj Vintar. — V Dravljah je umrla Julija Kunovar, vulgo Mežnarjeva. Njena mati je tekom sedmih let izgubila štiri hčere, ki so vse umrle za jetiko.

— Č. g. Fr. Kummer umrl. Dne 20. avg. je umrl v Kranju č. g. Frančišek Kummer, bivši dekan in župnik v Stari Loki. Rojen je bil 6. maja 1841 v Kranju, v mašnika posvečen 1. avg. 1864. Služboval je kot kapelan v Višnji gori in v Št. Vidu pri Zatičini, potem kot župnik v Mošnjah, kot dekan na Vrhniki in Stari Loki. Leta 1910 je stopil v pokoj in se naselil v Kranju. Veliko zaslug si je pridobil, da je sezidal veličastno romarsko cerkev na Brezjah.

— Napad na trgovskega potnika. O tem dogodku se še poroča: Aprovizacijski potnik Herman Melichen tvrdke Schneider & Verovšek se je mudil v začetku avgusta meseca v Mokronogu in okolici. Bil je dokaj dobre volje in zašel v pogovor s fanti. Uboja udeležen je znani hujskač in pretepač Franc Rus iz Tržišča. Tega so tudi zaprli v sodnijo v Mokronog. Dejanje indirektno priznava. Natančnega o spopadu do sedaj še ni dognanega. Glavna priča Melichen, ki bi imel fungirati je 13. avg. v Ljubljani v bolnišnici umrl. Ubijalca Rusa so prepeljali k okrožnemu sodišču, da ga stavijo najbrže še to sezono pred poroto.

—Vlom. V noči od 14. do 15. avgusta so tatovi vlomili v Jezeru pri Trebnjem v prodajalnico trgovca Roglja. Odnesli so več specerijskega blaga in denarja, kar ga je bilo v blagajni, vsega v vrednosti 800 kron. Posebno slast so imeli do tobaka, ki so ga odnesli tri zaboje. Tatovom, ki so v tej okolici zelo domači, so na sledu in je upati, da bodo kmalu v rokah pravice.

— Velika nesreča se je pripetila posestniku Antonu Šalehar iz Blata pri Trebnjem, kateremu se je strgalo eno leto staro žrebe, vredno 200 kron, se nasadilo na vile in takoj poginilo.

— Mladi izprijenec. L. Pirnat, sin trgovke iz Jarš je 10letno Tončko Pirk iz Spodnjih Jarš zlorabil v pohotne namene ter jo tako poškodoval, da so jo morali prenesti v deželno bolnišnico.

— Strela. Dne 16. avg. je udarila strela na Viču v neko novo hišo skozi dimnik in onamila ter hudo poškodovala zidarja Antona Oblaka, zidarja Karla Novaka in Marijo Narobe, delavko, vse tri uslužbene pri zidarskem mojstru Koenigu. Vse tri so odpeljali v bolnico. — Črni vrh nad Idrijo. Dne 6. avg. pop. ob treh je udarila strela v poslopje Janeza Rudolf, posestnika na Javorniku h. št. 6. Domači so sedeli okrog peči; pastir pri oknu; tega je strela omamila in mu razparala obleko; pravijo, da je hudo ponesrečen. Drugim domačinom se ni zgodilo ničesar žalega razen strahu, ko so gledali v prvem hipu razdejanje po hiši: žvenketanje oken, podobe so popadale raz sten. Hudo žrtev je zahtevala strela v hlevu: pobila je petero goved in dvoje prašičev. Poleg tega pa je bilo poslopje (hiša in hlev sta namreč pod eno streho) v kratkih trenotkih v ognju, pogorelo je do tal.

ŠTAJARSKO

— Otvoritev novega dravskega mostu v Mariboru. Z velikim zanimanjem in od nasprotnikov tudi s precejšno nervoznostjo pričakovana otvoritev novega dravskega mostu se je srečno zvršila dne 23. avg. t. l. Zbralo se je ogromno občinstvo iz mesta in dežele, vendar pa je cela prireditev razun nekaterih manjših spopadov potekla mirno. V zadnjem trenotku prepovedano izobešanje slovenskih zastav je Slovence sicer užalilo in ogorčilo, toda ohranili so mirno kri. Zabeležiti je vseeno lep uspeh, ker sta župana Pišek in Lorber pozdravila nadvojvodo Friderika pri dohodu v Maribor na mariborski postaji v slovenskem jeziku. Zgodilo se je to prvikrat in je bilo s tem prvikrat od tako visoke strani, kot je nadvojvoda Friderik, ugotovljeno, da je Maribor mesto, v katerem gre tudi Slovencem beseda v javnosti, da je torej Maribor dvojezičen. Nadvojvoda Friderik se je po otvoritvi odpeljal h prevzvišenemu knezoškofu dr. Napotniku na obisk, na to pa z avtomobilom v Gradec. Da bi imel o "nemškem" Mariboru kakšno posebno dobro mnenje, tega si "nemški" Mariborčani pač ne smejo misliti, če mu je tako malo za njihovo mesto.

— Velikanska nemškutarska predrznost. Iz Šent Lenarta v Slovenskih goricah poročajo: Dne 18. avgusta, na rojstni dan presvitlega cesarja, je po končani božji službi organist tukajšnje cerkve intoniral po "Te Deumu" cesarsko himno, katero je vse ljudstvo slovensko pelo. Naenkrat pa so začeli otroci šulferajnske šole pod vodstvom nadučitelja Floeryja grozno vpiti nemško pesem. Kričali so neznosno, brez tempa, brez enote, očividno podhujskani, kar tje v en dan. Gospod župnik Janžekovič, da napravi red v cerkvi, je dal organistu znamenje, naj neha z orglanjem, kar je ta tudi ubogal. Nato je zaklical gospod župnik divjim Nemcem: "Konštatiram, da se je božja služba motila! Nemirneži iz cerkve!" Nemci so nehali in se izgubili iz božjega hrama. Vse je bilo razburjeno nad predrznimi šulferajnovci in hujskači, ki so prišli očividno samo zato v cerkev, da bi Slovence dražili in prekričali. Vpili so neznosno. Celo Nemci sami, ki jim mrzi nesmiselna Floeryjeva hujskarija in zdivjanost šulferajnske mladeži, so ostro obsojali nemško početje. Saj bi bili Nemci lahko mirno med seboj prepevali ces. pesem in nihče se ne bi zgražal. A kdo bo tako huronsko vpitje divjih Tevtonov v božjem hramu mirno prenašal! Dolžnost, sveta dolžnost gospoda župnika, ki je drugače mirna duša in proti Nemcem mnogokrat predober, je bila, da je spodil šulferajnske barantače in goljufe iz cerkve. Ali bi storil kak nemški duhovnik, recimo v Cmureku, Strasu, Lipnici ali Gradcu drugače s slovenskimi otroci v enakem slučaju? Seveda bo sedaj ves nemški svet rjul nad gospodom župnikom, nemški listi od Adrije pa tje do Belta bodo v dolgih člankih pisali o groznem črnem slovenskem župniku tam v "nemškem" Šent Lenartu v Slovenskih goricah. ("Marburgerica" je že začela. Op. uredn.) Romale bodo peticije in deputacije v Maribor, vršile se bodo grozne preiskave. Vojska bo! Ubogi nemški svet, kam si prišel?

KOROŠKO.

— Na katoliškem shodu v Ljubljani je bil tudi koroški knezoškof dr. B. Kaltner, ki je obiskal o tej priliki tudi Brezje na Gorenjskem.

— Nesposobni železniški uradniki. Zgodil se je sledeči slučaj: Gospod dr. Cukala, župnik v Podkloštru, slovenskem kraju na Koroškem, je naročil pri kmetijskem društvu v Šent Petru pri Gorici večjo množino vina, ki se mu je res takoj odposlalo po železnici s popolnoma pravilnim naslovom: Pod klošter, Koroško. Ker pa železniški ljudje ne poznajo slovenskih krajevnih imen, niso vedeli menda kam odposlati, a morda se je zgodilo tudi nalašč. Med potjo je nekdo prečrtal Podklošter in pripisal Arnoldstein. Še pozneje je pa nekdo prečrtal tudi Arnoldstein ter zapisal Maria Saal. Tako je pošiljatev prišla namesto v Podklošter pri Trbižu v kanalski dolini, gori v Gosposveto, kjer je obležala na postaji. Naročnik je med tem reklamiral pri odpošiljatelju in treba mu je bilo poslati drugo blago. Ker se je prva pošiljatev vsled velike vročine in dolgega ležanja pokvarila, je seveda tudi odpošiljatelj ne bo hotel več sprejeti nazaj. Posledica bo, da bo železnica morala plačati znatno odškodnino za blago, ki se je po krivdi in nesposobnosti železničarjev zapeljalo v drug kraj in pokvarilo. Škode seveda ne bodo plačali ljudje, ki so to zakrivili, ker nimajo ničesar. Plačali je tudi ne bodo ljudje, ki pošiljajo na slovensko zemljo nesposobne uradnike in uslužbence, ker se bodo znali izviti. Plačati jo bo morala država iz davkov ljudstva, to se pravi, da mora slovenski kmet s svojimi krvavimi žulji še plačevati škodo, katero narede nesposobni od države nastavljeni ljudje. Ni dovolj, da pobija toča, še veliko več škoduje ljudstvu nesrečni državni sistem.

PRIMORSKO.

— Renjikoli iz Trsta. Tržaška občina je prejela od vlade odlok, da mora odpovedati vsem uslužbencem, ki so doma iz Italije ali kje drugje izven Avstrije. Odpoved se ima glasiti v smislu roka, ki je dogovorjen, če pa ni posebnega dogovora, pa velja trgovska odpoved na šest tednov pred potekom četrtletja. Čas za tak odlok namestništva je že res bil. Čemu bi jedli domačinom — in še celo pri občinskih podjetjih — kruh tujci, ki so jih prignali iz Italije največkrat — paragrafi?!

— V sanjah je videla umirati mater. V noči od 12. na 13. avgusta se je sanjalo v Padovi neki gospe, ki je rojena Tržačanka, da je padla njena mati, ki je živela v Trstu pri drugih ljudeh, z okna in se ubila. Gospa se je prebudila po težkem snu in je tresoča se povedala možu o dogodku, ki ga je videla v spanju. Mož se je nekoliko smejal ženinim sanjam, slednjič pa ji je vendar dovolil, da sme v Trst k materi, ki je gotovo zdrava kakor riba v vodi. Gospa je res odpotovala in v Trstu je izvedela, da je mati ono noč umrla. Lahko si je misliti žalost hčerke, kateri niso bili ničesar javili o smrti, ker je bila starka nekam založila njen naslov.

— Ginljiva zakonska ljubezen. Dne 19. avg. v jutro je umrla v Trstu po dolgi in mučni bolezni gospa Liza Terni in tekom istega popoldneva njen soprog Avgust, ki je bil izmed najbogatejših in najuglednejših meščanov. Gospod Terni se je bil pred časom z ženo vred z avtomobilom ponesrečil, vsled česar so morali oba operirati. Umrla sta pa oba isti dan kljub operaciji. Znamenito pri tem je dejstvo, da so morali soprogo operirati na levih prsih in da si je dal mož urezati s telesa primeren kos kože, da bi ženo rešil. Umrla pa je ona in za njo požrtvovalni soprog.

— K atentatu na hrvaškega komisarja. Napadalca Dojčiča so dne 19. avg. dvakrat zaslišali in ga naslednji dan izročili sodišču, ravno tako njegovega brata, ki je za kuharja v "Narodni kavarni" v Zagrebu. Nekega drugega kuharja, ki so ga tudi zaprli, so izpustili na svobodo. Pri Dojčičevem bratu niso našli nič sumljivega, razen browning-revolverja. Preiskava, če je vedel za namero svojega brata, se nadaljuje. — Zdi se, da je Dojčič res prišel v Zagreb kot odposlanec neke hrvaške ameriške organizacije. Kmalu po njegovem odhodu iz Amerike je neki hrvaški ameriški list pisal, da se je nekoga poslalo v Evropo, da napravi konec komisarijatu. Ker Dojčič, ki je oktobra prišel v Zagreb, ondi ni našel prilike za napad na Cuvaja, se je večkrat peljal za njim v Pešto, kjer pa tudi ni mogel izvesti svojega namena. Državnega tajnika dr. Unkelhaeuserja je Dojčič smatral za ustavnega podbana in ga zato ni zalezoval. Že se je hotel vrniti v Ameriko, ko je bil imenovan novi komisar Skerlecz. Takoj se je peljal v Zagreb in izvršil atentat. Pri zaslišavanju pred policijskim načelnikom je Dojčič izjavil: Hotel sem Hrvaško rešiti nasilne vlade in dokazati Pešti in Dunaju, da se s Hrvaško ne sme več pometati. Prvi komisar je slučajno ušel smrti, drugi lahko ranjen, a če se imenuje še tretji, ne bo ušel smrti. Kar sem storil, ne obžalujem in sem postopal s popolno zavestjo in jasnim preračunanjem. Nisem niti nervozen niti eksaltiran, kar povdarjam zato, ker so Jukiča proglasili za nenormalnega, a jaz hočem dokazati, da je takega dejanja za domovino zmožen tudi popolnoma normalen človek. — Izjavil je dalje, da je tajnik čikaškega srbsko-hrvaškega društva "Napredak", ki stoji pod pokroviteljstvom srbskega konzula. Ironično je pristavil, da je mimo barona Skerlecza tudi on prevzel nalogo, da deluje za upostavo ustavnih razmer na Hrvaškem.

Vabilo na Jesenski Izlet

katerega priredi družba sv. Rafaela v nedeljo, dne 21. septembra 1913 v "Henry Walter's Emerald parku", Myrtle Ave., cor. Martin Ave., Glendale, L. I. Pričetek ob 2. uri popoldne. Poleg navadne zabave bode tudi žrebanje krasnega dobitka in kegljanje za "cash" dobitke. Vstopnina 15c za osebo — otroci do 12. leta so vstopnine prosti. V plesni dvorani svira Slovenska godba.

Rojaki! vdeležite se tega izleta, ker je morebitni prebitek namenjen v podporo došlih naseljencev, ki si v zadregi sami ne morejo pomagati.

Opomba: Bushwick in Mrytle Aves. kare ter Ridgewood Train vozijo do Ridgewood depot, tam se prestopi na Richmond Hill karo, katera vozi naravnost do parka. Vožnja iz New Yorka ali Brooklyna samo 5c.

Za obilno vdeležbo se priporoča

Družba sv. Rafaela.

JOHN PRUS
N. W. telefon 170.
STAVBENIK IN KONTRAKTOR
Stavi in popravlja hiše.
Woodruff Road. Joliet, Ill

Antonija Rifel
izkušena babica.
N. W. Phone 1042.
512 N. Broadway Joliet, Ills

Michael Conway
106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLIET
Cyclone in Tornado Insurance
Posojuje denar, zavaruje proti požaru
SURETY BONDS
Chicago tel. 500 (Five hundred.)

Time Schedule
Effective Sunday, May 25, 1913.
ILLINI TRAIL
Chicago, Ottawa & Peoria Railway
INTERURBAN CARS

Leave Joliet.	Arrive.
6:05 a. m. Princeton	6:25 a. m.
6:30 a. m. Rockdale	6:58 a. m.
7:05 a. m. Ladd	7:40 a. m.
8:05 a. m. Princeton	8:40 a. m.
9:05 a. m. Ladd	9:40 a. m.
10:05 a. m. Princeton	10:40 a. m.
11:05 a. m. Ladd	11:40 a. m.
12:05 a. m. Princeton	12:40 p. m.
1:05 p. m. Ladd	1:40 p. m.
2:05 p. m. Princeton	2:40 p. m.
3:05 p. m. Ladd	3:40 p. m.
4:05 p. m. Princeton	7:40 p. m.
5:05 p. m. Ladd	5:45 p. m.
6:05 p. m. Princeton	7:45 p. m.
7:05 p. m. to Ladd	
8:05 p. m. Princeton-Ladd	9:40 p. m.
9:05 p. m. to Morris	
9:50 p. m. LaSalle	10:40 p. m.
11:05 p. m. Ottawa	11:40 p. m.

Direct connections at Ottawa, for Streator and Grand Ridge.
And to following stations: — Rockdale, Minooka, Morris, Seneca, Marseilles, Ottawa, Starved Rock, Utica, LaSalle, Peru, Spring Valley, Marquette, Howe, DePue, Bureau.
F. E. FISHER, Gen. Supt.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA
Zastave, regalije, znake, kape, pečate in vse potrebščine z društva in jednote.
DELO PRVE VRSTE. CENE NIZKE.
F. KERŽE CO.
2616 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod
Ustanovlje.. l. 1895.

Anton Nemanich in Sin
1002 N. Chicago Street
Konjušniica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.
Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mrtvaške vozove in kočije.
Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.
Kadar rabite kaj v naši stroki se oglasite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.
Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

Najhitreje in najceneje pošilja
DENARJE V STARO DOMOVINO
Denarne nakaznice izplačuje c. k. poštna hranilnica na Dunaju
FRANK SAKSER
82 Cortland St. New York.
PODRUŽNICA:
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

Salomonovi Rudniki

AFRIKANSKI POVEST.

Angleški spisal A. R. Haggard. **Preložil I. M.**

(Dalje.)

"Prav tako, prav tako," je odvrnil kapitan. "Gospod Borovski bo, prepričan sem tako, obdržal celo zgodbo zase."

"Gotovo," sem dejal, "kajti jaz sem ponosen na svojo molčečnost."

"No," je nadaljeval Sergij, "moj brat je imel v onem času pri meni nekoliko premoženja, in ne da bi mi kaj povedal o tem, je dvignil to malenkostno vsoto, si nadel ime Navil in odpotoval v južno Afriko v divji nadi, da si pridobi bogastvo. O tem sem čul kasneje. Minula so kaka tri leta in jaz nisem ničesar slišal o svojem bratu, dasi sem mu večkrat pisal. Brez dvoma niso pisma nikdar prišla do njega. Spoznal sem, gospod Borovski, da je kri gostejša nego voda."

"To je resnica," sem rekel in mislil na svojega Henrika.

"Spoznal sem, gospod Borovski, da bi dal polovico svojega premoženja, ko bi izvedel, ako je moj brat Jurij, edini, ki ga imam, živ in zdrav, in da bi ga zopet videl."

"Vendar ga niste, Sergij," je naenkrat pripomnil kapitan in pogledal velikemu možaku v obraz.

"No, gospod Borovski, sčasoma me je začelo vedno bolj skrbeti, da bi izvedel, ali je moj brat živ ali mrtev, in

"Gotovo," sem dejal, "kajti jaz sem ponosen na svojo molčečnost."

ako je živ, da ga dobimo domov. Začel sem poizvedovati in vaše pismo je bil eden teh uspehov. Sporočila so bila zadovoljiva, kolikor sem jih mogel dobiti, kajti pričala so, da je bil Jurij notri do pred kratkim še živ, vendar nisem mogel izvedeti vsega. Radi tega sem, da povem na kratko, sklenil sam se podati na pot in ga poiskati in kapitan Tomič je bil tako prijazen, da se je napotil z menoj."

"Da," je rekel kapitan, "nimam drugega opravila, kakor vidite. Moji višji pri admiraliteti so me odpustili iz službe, da stradam pri polovični plači. Sedaj pa, gospod, nam bodete morebiti povedali, kaj veste ali kaj ste slišali o gospodu z imenom Navil?"

DRUGO POGLAVJE.

Legenda o Salomonovih rudokopih.

"Kaj ste torej slišali v Bamangvato o potovanju mojega brata?" vpraša Sergij, ko sem prenehal, da si nabašem pipo, predno odgovorim kapitanu Tomiču.

"Čul sem tole," odgovorim, "in tega nisem omenil živi duši do današnjega dne. Slišal sem, da se je napotil iskat Salomonove rudnike."

"Salomonove rudnike!" sta vzkliknila obadva moja tovariša naenkrat. "Kje se pa nahajajo?"

"Ne vem," sem rekel, "vem pa, kje pravijo, da so. Enkrat sem videl vrhunce gora, ki jih obdajajo, toda takrat je bilo stointrideset milj puščave med menoj in med njimi, in meni ni znano, da bi kedaj prišel bel človek preko nje razen enega. Vendar je morebiti najboljše, kar morem storiti, da vam povem legendo o Salomonovih rudnikih, kakor jo vem, vidva mi pa zastavita besedo, da ne zineta besedice tega, kar vama povem, brez mojega dovoljenja. Ali se strinjata s tem? Imam svoje vzroke, da vaju prosim tega."

Sergij je prikimal in kapitan je odgovoril: "Gotovo! Gotovo!"

"No," sem začel, "kakor si lahko mislita, so lovci na slone vobče nekoliko divji ljudje in se ne zmenijo dosti za življenje in šege Kafrov. Vendar pa najdete semintja človeka med njimi, ki se nekoliko potrudi nabirati poročila domačinov in poskusi dognati nekoliko zgodovine o tej črni zemlji. Take vrste človek je bil oni, ki mi je prvi povedal legendo o Salomonovih rudokopih, že nekako pred tridesetimi leti. Bilo je to na mojem prvem lovu na slone v deželi Matabele. Njegovo ime je bilo Evans, in tega ubogega človeka je naslednje leto usmrtil bivol in sedaj leži pokopan blizu slapov reke Zambesi. Spominjam se, kako sem neko noč pripovedoval Evansu o čudovitih rudokopih, ki sem jih odkril na lovu na antilope v Transvalu. Ko so nedavno tamkaj iskati zlata, so zopet naleteli na te rudnike, ki jih jaz poznam že mnogo let. V živo skalo je vsekana široka cesta za vozove, ki vodi do vhoda v rudnik ali jamo. Notri v tej jami se nahajajo celi kupi zlatonosnega kremena, pripravljenega, da se raztolče; to priča, da so morali delavci, in naj so bili kdorkoli že, v veliki naglici oditi; kakih dvajset korakov v daljavo je jama obzidana in lepo zidarsko delo je to."

"Da," je rekel Evans, "jaz vam pa povem še bolj čudno stvar, nego je ta," in pravil mi je, kako je našel daleč v notranji deželi mesto v razvalinah, o katerem misli, da je svetopisemski Ofir, in mimogrede naj povem, da so učenjaki čez dolgo časa po smrti ubogega Evansa isto izjavili. Napetih ušes, spominjam se, sem poslušal o vseh teh čudežih, kajti tedaj sem bil še mlad, in ta povest o starodavni omiki in zakladu, ki so ga oni stari judovski ali feničanski pustolovci zbirali v deželi, katera se je že pred davnim časom zopet pogreznila v najtemnejše divjaštvo, je močno vplivala na mojo domišljijo, ko mi naenkrat reče: "Fant, ali si kdaj slišal o Sulimanovem gorovju v severozapadnem delu dežele Mašukulumbve?" Dejal sem mu, da nikdar. "Ah, dobro," je rekel, "tamkaj je imel Salomon svoje rudokope, kjer je kopal svoje dijamante, mislim."

"Kako veste to?" sem vprašal.

"Dobro vem; kajti kaj drugega je "Suliman", kakor arabska oblika besede Salomon! In vrhu tega mi je o vsem tem pripovedovala neka stara čarovnica gori v deželi Manika. Pravila mi je, da je bilo ljudstvo, ki je živelo onkraj teh gora v sorodu z Zuli, ki so govorili narečje Zulov, pa so bili lepši in močnejši ljudje; da so živeli med njimi veliki čarovniki, ki so se učili svoje umetnosti od belih mož, ko "je bil ves svet teman", in njim da je bila znana skrivnost o nekem čudovitem rudokopu "svetlih kamenov."

"Takrat sem se smejal tej povesti, akoravno me je zanimala, kajti dijamantne poljane takrat še niso bile odkrite in ubogi Evans je odšel in bil usmrten in celih dvajset let nisem več mislil na te stvari. Ravno dvajset let pozneje pa — in dolg čas je to, gospodje, lovec na slone ne živi pogosto dvajset let pri svojem poslu — sem slišal nekaj bolj določnega o Sulimanovem gorovju in deželi, ki leži onstran gora. Bil sem onstran dežele Manika v nekem kraju, ki ga imenujejo Mitanda; žalosten kraj je to, kajti človek bi skoraj ne mogel dobiti jesti in je le malo divjačine naokoli. Napadla me je tudi mrzlica, sploh sem se prav slabo počutil, ko je nekega dne dospel neki Portugalec s svojim spremljevalcem. Dobro poznam te tiče. Ni ga večjega zlodeja, ki bi tako neusmiljeno tolkel po človeškem mesu v podobi sužnjev. To pa je bil popolnoma druge vrste človek v primeri z onimi, ki sem jih navadno srečaval; spominjal me je onih izobraženih gospodov, o katerih sem večkrat čital. Bil je suh in visok, velikih temnih oči in kodrastih sivih brk. Govorila sva nekoliko, kajti poleg svojega materinega jezika je on lomil le nekoliko angleščine, jaz pa sem razumel malo portugalskega jezika. Povedal mi je, da je njegovo ime Jose Silvestre; in ko je naslednjega dne s svojim spremljevalcem odhajal, je rekel: "Z Bogom!" ter snel klobuk z glave, kakor doma. "Z Bogom, gospod!" je rekel, "ako se kedaj zopet srečava, bom najbogatejši človek na svetu in takrat se vas bom spomnil."

...in tega ubogega človeka je naslednje leto usmrtil bivol...

Nasmejal sem se nekoliko — bil sem še preslab, da bi se mogel močno smejati — in opazoval sem ga, kako se je napotil proti veliki puščavi na zapadu, in rad bi bil vedel, ali je bil blazen ali kaj je mislil najti tamkaj.

"Minul je teden dni in otresel sem se mrzlice. Nekega večera sem sedel na tleh pred svojim malim šotorom, ki sem ga imel seboj ter glodal poslednjo nogo zanikarne kokoši, ki sem jo kupil od nekega domačina za kos blaga, vrednega dvajset kokoši, in gledal rdeče solnce, pogrezajoče se v puščavo, ko sem naenkrat zagledal neko postavo, očividno nekega Evropejca, kajti bil je oblečen, na bregu dvijajoče se zemlje pred seboj kakih tristo korakov daleč. Postava se je plazila po vseh štirih, se opotekala nekoliko korakov po dveh nogah in se zopet zgrudila in lazila dalje. Spoznal sem, da mora biti nekdo v sili in poslal sem enega svojih lovcev na pomoč; kmalu ga je privedel i kdo, mislite, je bil to?"

"Jose Silvestre, seveda," je rekel kapitan Tomič.

"Da, Jose Silvestre, ali pravzaprav njegovo okostje in nekoliko kože. Njegov obraz je bil od žolčne mrzlice svitlo rumen in njegove velike, temne oči so bile skoro izbuljene, kajti vse njegovo meso je bilo izginilo. Nič drugega ga ni bilo, kakor rumena, pergamentu podobna koža, beli lasje in tanke kosti spodaj.

"Vode, za Kristusovo voljo, vode!" je ječal. Videl sem, da so bile njegove ustnice razpokane, in jezik, ki je molel izmed njih, otečen in črnikast.

"Dal sem mu vode, nekoliko pomešane z vinom, in izpil jo je v velikih požirkih dva litra ali še več, ne da bi prenehal. Nisem mu je dal več. Nato se ga je zopet polotila mrzlica, zgrudil se je in začel govoriti o Sulimanovem gorovju in dijamantih in puščavi. Vzel sem ga v šotor in storil zanj vse, kar sem mogel, če tudi ni bilo mnogo; spoznal sem pa, da se mu bliža konec. Okoli enajste ure se je pomiril in jaz sem se vlegel, da se nekoliko odpočijem in prespim. Ko sem se zjutraj zbudil, sem ga videl v polsvetlobi sedeti, čudna, suha postava, ki je gledala proti puščavi. Naenkrat so šinili prvi solnčni žarki preko široke ravnine pred nami ter so se dvigali proti vrhuncu ene najvišjih gora Sulimanovega gorovja, več kakor sto milj daleč."

"Tamkaj je!" je vzkliknil umirajoči človek v portugalskem jeziku in iztegnil svojo dolgo, suho roko, "toda jaz ne pridem tja nikdar. Nikdo ne pride tja nikoli!"

Naenkrat je prenehal in zdelo se je, kakor da bi nekaj sklenil. "Prijatelj," je rekel in se obrnil proti meni, "ali ste tukaj? Moje oči zatemnevajo."

"Da," sem dejal, "da, vlezite in odpočijte se."

"Da, da," je odgovoril, "kmalu se odpočijem, čas imam počivati — celo večnost. Poslušajte, jaz umiram! Bili ste mi dobri. Dam vam ta popir. Morebiti pridete vi tja, ako boste mogli priti skozi puščavo, ki je umorila mene in mojega ubogega služabnika."

Nato je segel v svojo srajco in izvlekel nekaj, kar se mi je zdelo, da je bil burski tobačni mošnjiček iz kože neke vrste antilope. Zvezan je bil s koščkom jermena iz kože; poskušal ga je odvezati, vendar ni mogel. Podal ga je meni: "Razvežite," je rekel. Storil sem tako in izvlekel iz njega kos raztrganega rumenega platna, na katerem je bilo z nerednimi črkami nekaj napisanega. Notri se je nahajal neki popir.

Nato je nadaljeval s slabotnim glasom: "Na popirju je vse, to se pravi na cunji. Leta in leta sem potreboval, da sem prebral. Čujte: moj praded, političen begunec iz Lizbone in eden prvih Portugalcev, ki so na tem obrežju stopili na suho in se tu naselili, je spisal to, ko je umiral na onih gorah, na katere nikdar prej ni stopila noga belega človeka, niti pozneje. Njegovo ime je bilo Jose da Silvestra in je živel pred tristo leti. Njegov suženj, ki ga je čakal na tej strani gorovja, ga je našel mrtvega in prinesel to pisanje domov. Od tistega časa se je nahajalo v naši rodovini, vendar se nikdo ni zmenil za to, da bi ga prebral, dokler ga nisem jaz. In jaz sem izgubil svoje življenje radi tega, morebiti se pa posreči komu drugemu, ki postane potem najbogatejši človek na svetu! Samo ne dajte ga nikomur; pojdite sami!" Nato je zopet začel bloditi in tekom ene ure je — umrl.

"Bog mu daj večni mir in pokoj! Umrl je zelo mirno in jaz sem ga pokopal globoko, težke skale sem naložil na njegov grob; radi tega mislim, da ga šakali niso mogli izkopati. In potem sem tudi jaz odšel."

"Dobro, toda listina," je rekel Sergij z glasom velikega zanimanja.

"Da, listina; kaj se je nahajalo v njej?" je pristavil kapitan.

"Ako vam je drago, vam hočem povedati. Pisanja nisem nikdar nikomur pokazal, razen moji dragi ženi, in ona je rekla, da je vse skupaj neumnost, in nekemu pijanemu staremu portugalskemu trgovcu, ki mi ga je prevedel in ki naslednjega jutra ni več vedel o njem. Izvirno pisanje imam doma v Durbanu, obenem s prestavo ubogega Don Joseja; tukaj v žepu pa imam prevod in posnetek zemljevida, ako to sploh morem nazvati zemljevid."

Prevod pa se glasi:

"Jaz, Jose da Silvestra, ki umiram sedaj lakote v mali jami, kjer ni snega, na severni strani najbolj južne izmed vseh gora, ki sem ji dal ime Sabina gora, pišem te vrstice v l. 1590. z zlomljeno kostjo na cunjah moje obleke in moja kri mi služi kot črnilo. Ako najde to pisanje moj suženj, kadar pride, ter ga prinese domov, naj moj prijatelj (ime nečitljivo) sporoči o tem kralju, ki naj pošlje celo vojsko, in postal bo najbogatejši kralj od Salomona sem, ako se jim posreči priti skozi puščavo in gorovje ter ako premagajo hrabre Kukuance in njihove čarovnije, v kateri namen naj pride tudi več duhovnikov. S svojimi lastnimi očmi sem videl neštevilne dijamante, nakopičene v Salomonovi zakladnici zadaj za belo Smrtjo; toda vsled izdajstva čarovnice Gagul nisem mogel ničesar prinesti seboj; komaj sem odnesel življenje. Oni, ki pojde tja, naj sledi zemljevidu in spleza po snegu leve Sabine gore, dokler ne pride do neke višine, na čije severni strani se nahaja velika, od Salomona zgrajena cesta, in odtod se pride v treh dneh do kraljevega mesta. Naj ubije čarovnico Gagul. Molite za mojo dušo. Z Bogom!

Jose da Silvestra."

Ko sem prebral in pokazal posnetek zemljevida, ki ga je narisala roka umirajočega s svojo lastno krvjo, sta poslušalca kar ostrmela.

(Dalje prih.)

MALI OGLASI.

IŠČEM ZNANCA MARKOTA ŠAšek, rodom iz Reštova, fara Kamanje, Hrvaško. Naj se zglasi sam ali ako ve kateri rojakov za njega se prosi, da ga naznani na naslov: Martin Kozjan, Leetonia, Ohio.

NAPRODAJ SALUN, HIŠA IN LOta z vso opravo. Istotako par lot v mestu Gary. Prodam vse po primerni ceni, ker se mislim seliti. John Ivanich, Jefferson & 11th St., Gary, Ind. 7-8-9

NAPRODAJ DOBRA KMETIJA 28 lov zemlje, vse obdelano, le 15 oralov je pašnik in hosta. Dobra voda. Hiša 6 sob, hlev za 4 konje in 7 glav goveje živine, kurjak in corn crib in shramba za žito. Vse je dobro ograjeno z žico. Cena $58.50 aker. $2000 se ima plačati takoj, a ostalo 17 let po 5 odstotkov obresti. Štiri milje od žel. postaje za v Chicago ali Joliet. Blizu kat. šole in cerkve. Več pove: John B. Stukel, 207 Indiana St., Joliet, Ill. ufn3

NAPRODAJ V NAJLEPŠEM PROstoru lota in hiša s 6. krasnimi sobami, vodo, gasom in vsemi modernimi napravami. Več pove: Amer. Slovenec. unf3

NAPRODAJ NAJSTAREJA MESnica in grocerija v Jolietu, sredi slovensko-hrvatske naselbine. Prodam radi bolezni po primerno nizki ceni. Več pove: Amer. Slovenec. unf3

NAPRODAJ DVE LOTI PO 25x120 ft. vogal Ruby in Canal Sts., Joliet, Ill., prav pri mostu prvi dve loti na desno ko se pride od mesta čez most. To so edine lote naprodaj v sredi slovensko-hrvaške naselbine. Prostora je za dva poslopja. Na vogalu za saloon, a poleg pa za prodajalno za obleko in obuvala, ker na tisoče ljudi gre tod vsak dan na delo in iz dela. Kare že ronajo izpred lot v Auroro. Nekaj korakov od tovarn. Več pove: Jos. Stukel, lastnik, 209 Indiana St., Joliet, Ill.

GODBA ZA PLESE IN VSE DRUge zabave, zmožna grati slovenske in drugonarodne komade, najnovejše. Z orkestrom ali plehovo godbo po unijski ceni. Tudi iščem slovenskih godcev. Telefon 703 N. W., 1521 Chic. Josip Stukel, 209 Indiana St., Joliet, Ill.

KJE JE MOJ BRAT FRANK MUha, doma iz Velike Bukovce št. 19 pri Postojni. V Ameriki je že 3 leta. Kdo ve zanj naj ga javi na: Andrew Muha, 310 Midland Ave., Joliet, Ill.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste kje je dobiti najboljše mo so po najnižji ceni? Gotovo! V mesnic

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka jene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej i poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba j naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voga lu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 111

ROŽA SVETA, VEZANA, $1.50.

Ta zanimiva povest se že delj časa priobčuje v "A. S."

Mnogi čitatelji jo imajo jako radi. Dokaz, ker se vedno oglašajo oni, ki katerikrat slučajno lista ne dobe. Mnogi bi radi dobili knjigo te povesti. In ker se jih je že precejšno število oglasilo za knjigo, zato smo sklenili preskrbeti več sto izvodov iste, da jo pošljemo naročnikom, ki nam pošljejo $1.50.

Knjiga ima 464 strani. Tiskana je z razločnimi — velikimi črkami, tako da jo lahko vsakdo čita. O krasni vsebini te knjige nam ni potreba pisati, ker je našim cenj. čitateljem že itak poznana.

Oglasite se za njo takoj pod naslovom: AMER. SLOVENEC, Joliet, Ill.

Bray-eva Lekarna

Se priporoča slovenskemu občinstvu v Jolietu. Velika zaloga. Nizke cene.

104 Jefferson St., blizu mosta, Joliet

Louis Wise

"MEET ME FACE TO FACE"

gostilničar

200 Jackson St., Joliet, Ill.

Prijateljem in znancem naznanjam da sem kupil Mauserjev salun, kjer mi lahko najdete vsak čas in se okrepčate V zalogi imam najboljša vina in druge pijače

Anton Dowiak

N. W. Phone 382.
1100 N. BROADWAY, JOLIET, ILL

SLOVENSKA GOSTILNA

NAJBOLJŠE DOMAČE VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Fina prenočišča za potnike.
Pri meni dobite najboljši mošt.

Naši cenjeni čitatelji in čitateljice!
Naročajte in Priporočajte
vsem svojim znancem dober kat. list
"AVE MARIA"
(naslov)
21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

To je prvi in edini slovenski nabožni list v Ameriki. Naročnina $1 na leto. Prinaša vsepolno podučnega in zabavnega berila. Dolžnost vsakega hišnega gospodarja je, da si naroči list "AVE MARIA". V tem listu ni strupa. Čim prej ga naročite tem bolje za Vas in Vašo družino, ki bi morala imeti dober slov. in kat. list pri roki, da se ne spridi z zlobnimi časopisi, ki preže in vlečejo mnoge mlačne rojake v prepad brezverstva, in končno v pekel že na tem svetu. Naročajte dober list "Ave Maria".

Pik komarja ali druge žaželke se takoj ozdravi s Dr. Richters Pain-Expeller 25c in 50c v vseh lekarnah, ali pa naravnost od F. Ad. Richter & Co., 74-80 Washington St., New York.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Office hours:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.

Dr. S. Gasparovich

Slovenski Zobozdravnik.
Joliet National Bank Bldg.
4th Floor, Room 405.
JOLIET, :-: ILLINOIS.

JOLIET CITIZENS BREWING CO.

North Collins St., Joliet, Ill.

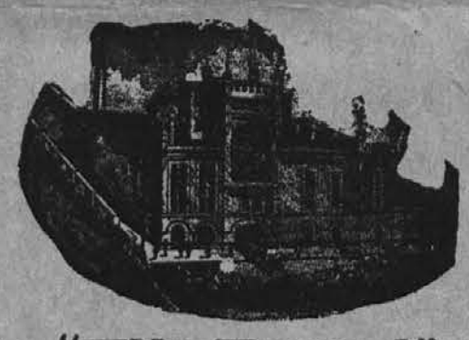

Pijte "Elk Brand" pivo

Izdelovalci najboljšega piva sodčkih in steklenicah.

ST. VIATOR COLLEGE

KANKAKEE, ILL.

Šola za mladeniče. Prostora za 400 dijakov. Board in poduk $250 na leto. Pišite po katalog, ki ga pošljemo zastonj.

Very Rev. J. P. O. Mahoney,

C. S. V. PREDSEDNIK

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijačo.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.